

Број: 17-14-1-976-2/18
Сарајево, 09. март 2018. године

ПАРЛАМЕНТАРНА СКУПШТИНА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
- ПРЕДСТАВНИЧКИ ДОМ
- ДОМ НАРОДА

 BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPSTINA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO: 09-03-2018			
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga
01,02	05-2	726/18	

Предмет: Сагласност за ратификацију протокола, тражи се

У складу са чланом 16. Закона о поступку закључивања и извршавања међународних уговора ("Сл. гласник БиХ", бр 29/00 и 32/13), достављамо вам ради давања сагласности за ратификацију:

Протокол из 2014. године уз Конвенцију о присилном раду из 1930. године Међународне организације рада.

Будући да је Министарство цивилних послова БиХ надлежно за провођење поступка за приступање БиХ овом протоколу, молимо вас да на састанке ваших комисија, односно сједнице Дома, поред представника Предсједништва БиХ, као предлагача, позовете и представника Министарства који заступницима, односно делегатима може дати све потребне информације.

С поштовањем,

ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР

Борис Вуха

MFA-BA-MPP
Broj: 08/1-23-05-2-44746-2/17
Datum: 16.02.2018.godine

PREDSJEDNIŠTVO
BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO. 08.03.2018 20.....			
Org. i funkcionalna jedinica	Klasifikacijska oznaka	Redni broj	Broj priloga
14	14-1	970-1	

PREDSJEDNIŠTVO BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PREDMET: Prijedlog odluke o ratifikaciji Protokola iz 2014. godine uz Konvenciju o prisilnom radu iz 1930. godine Međunarodne organizacije rada, dostavlja se

U prilogu akta dostavljamo prijedlog odluke o ratifikaciji Protokola iz 2014. godine uz Konvenciju o prisilnom radu iz 1930. godine Međunarodne organizacije rada.

Predsjedništvo Bosne i Hercegovine je na 38. redovnoj sjednici, održanoj 23. augusta 2017. godine, donijelo Odluku o pristupanju Bosne i Hercegovine Protokolu iz 2014. godine uz Konvenciju o prisilnom radu iz 1930. godine Međunarodne organizacije rada.

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je na svojoj 132. sjednici, održanoj 8. februara 2018. godine, utvrdilo Prijedlog o odluke o ratifikaciji navedenog Protokola.

Molimo da Predsjedništvo Bosne i Hercegovine, u skladu sa odgovarajućim odredbama Zakona o postupku zaključivanja i izvršavanja međunarodnih ugovora ("Službeni glasnik BiH" broj 29/00 i 32/13), provede postupak ratifikacije navedenog Protokola.

S poštovanjem,

MINISTAR
Igor Crnadak

Prilog: kao u tekstu

Протокол уз Конвенцију 29

ПРОТОКОЛ УЗ КОНВЕНЦИЈУ О ПРИНУДНОМ РАДУ ИЗ 1930. ГОДИНЕ

Генерална конференција Међународне организације рада,

након што ју је сазвало Управно тијело Међународне организације рада, у Женеви и након што се састала на свом 103. засједању 28. маја 2014. године, и

с обзиром да забрана принудног или обавезног рада чини дио цјелине основних права, те да принудни или обавезни рад крши људска права и достојанство милиона жена и мушкараца, дјевојчица и дјечака, доприноси одржавању сиромаштва и стоји на путу постизања достојанственог рада за све, и

препознавши виталну улогу коју имају Конвенција о принудном раду из 1930. године (број 29), у даљем тексту „Конвенција“ и Конвенција о укидању принудног рада из 1957. године (број 105), у борби против свих облика принудног или обавезног рада, али да недостаци у њиховом провођењу позивају на додатне мјере, и

подсјећајући да дефиниција принудног или обавезног рада према члану 2. Конвенције обухвата принудни или обавезни рад у свим његовим облицима и појавама и примјењива је на сва људска бића без разлике, и

нагласивши хитност укидања принудног и обавезног рада у свим његовим облицима и појавама, и

подсјећајући на обавезу чланица које су ратификовале Конвенцију да учине принудни или обавезни рад кажњивим као казнено дјело, те да обезбиједе да су казне изречене законом заиста адекватне и да се строго извршавају, и

имајући у виду да је прелазни период предвиђен Конвенцијом истекао, а одредбе ставова (2) и (3) члана 1., и чланови од 3 до 24 се више не примјењују, и

с обзиром да су се контекст и облици принудног или обавезног рада промијенили, а трговина људима у сврху принудног или обавезног рада, која може укључивати сексуално искоришћавање, је предмет растуће међународне забринутости и захтијева хитно дјеловање ради његовог ефикасног укидања, и

имајући у виду да је повећан број радника који су под принудним или обавезним радом у приватној економији, да су одређени сектори економије посебно угрожени, те да одређене групе радника имају већи ризик да постану жртве принудног или обавезног рада, нарочито мигранти, и

имајући у виду да ефикасно и одрживо сузбијање принудног или обавезног рада доприноси осигуравању праведне конкуренције међу послодавцима и заштити радника, и

подсјећајући на релевантне међународне стандарде рада, укључујући, нарочито, Конвенцију о слободи удруживања и заштити права на организовање, број 87, из 1948. Године, Конвенцију о праву на организовање и колективно преговарање број 98, из 1949. године, Конвенцију о једнакости плата број 100, из 1951. године, Конвенцију о дискриминацији (запослење и занимање) број 111, из 1958. године,

Конвенцију о минималној старосној доби број 138, из 1973. Године, Конвенцију о најгорим облицима дјечјег рада број 182, из 1999. године, Конвенцију о миграцији у циљу запошљавања (ревидирана) број 97, из 1949. године, Конвенцију о радницима мигрантима (Допунске одредбе) број 143, из 1975. године, Конвенцију о радницима у домаћинству број 189, из 2011. године, Конвенцију о приватним агенцијама за запошљавање број 181, из 1997. Године, Конвенцију о инспекцији рада број 81, из 1947. године, Конвенцију о инспекцији рада (пољопривреда) број 129, из 1969. године, као и Декларацију МОР-а о основним начелима и правима на раду (1998), и Декларацију МОР-а о социјалној правди за праведну глобализацију (2008), и

указујући на друге релевантне међународне инструменте, посебно Универзалну декларацију о људским правима (1948), Међународни пакт о грађанским и политичким правима (1966), Међународни пакт о економским, социјалним и културним правима (1966), Конвенцију о ропству (1926), Допунску конвенцију о укидању ропства, трговине робовима и институцијама и праксама сличним ропству (1956), Конвенцију УН-а против транснационалног организованог криминала (2000), Протокол за спречавање, сузбијање и кажњавање трговине људима, нарочито женама и дјецом (2000), Протокол против кријумчарења миграната копненим, морским и ваздушним путем (2000), Међународну конвенцију о заштити права свих радника миграната и чланова њихових породица (1990), Конвенцију против мучења и других окрутних, нељудских или понижавајућих поступака или кажњавања (1984), Конвенцију о укидању свих облика дискриминације жена (1979), те Конвенцију о правима особа са инвалидитетом (2006), и

након што је одлучила усвојити одређене приједлоге за отклањање недостатака у примјени Конвенције и поново потврдила да су мјере превенције, заштите и правни лијекови, као што су обештећење и рехабилитација, неопходни за постизање ефикасног и одрживог сузбијања принудног или обавезног рада, у складу са четвртим ставом дневног реда засједања, и

након што је одредила да ови приједлози буду у облику Протокола уз Конвенцију;

у сваја дана 11. јуна 2014. године сљедећи Протокол, који се може цитирати као Протокол из 2014. године уз Конвенцију о принудном раду из 1930. године.

Члан 1.

1. При провођењу својих обавеза у оквиру Конвенције за сузбијање принудног или обавезног рада, свака чланица предузима ефикасне мјере за спречавање и укидање његове употребе, пружање заштите жртвама и приступ одговарајућим и ефикасним правним лијековима, као што су обештећење, те за санкционисање починиоца принудног или обавезног рада.
2. Свака чланица развија националну политику и акциони план за ефикасно и одрживо сузбијање принудног или обавезног рада у договору са организацијама послодаваца и радника, што укључује систематско дјеловање надлежних власти које је по потреби координисано са организацијама послодаваца и радника, те других дотичних група.
3. Дефиниција принудног или обавезног рада садржана у Конвенцији је поново потврђена, а самим тим и мјере из овог протокола укључују конкретно дјеловање против трговине људима у сврху принудног или обавезног рада.

Члан 2.

Мјере које треба предузети ради спречавања принудног или обавезног рада обухватају:

(а) образовање и информисање људи, посебно оних који се сматрају нарочито угроженим, с циљем да се спријечи да постану жртве принудног или обавезног рада;

(б) образовање и информисање послодаваца како би се спријечило њихово упуштање у праксе које укључују принудни или обавезни рад;

(ц) предузимање напора да се обезбиједи да:

(i) се покривеност и примјена закона релевантних за спречавање принудног или обавезног рада, укључујући по потреби и закон о раду, примјењује на све раднике и све секторе привреде; и

(ii) службе инспекције рада и друге службе надлежне за провођење ових закона буду ојачане;

(д) заштиту радника, посебно радника миграната, од могућих злоупотребних и преварантских пракси у процесу регрутовања и постављања на радно мјесто;

(е) пружање подршке савјесном пословању од стране јавног и приватног сектора ради спречавања и реаговања на ризике од принудног или обавезног рада; и

(ф) третирање основних узрока и фактора који повећавају ризике од принудног или обавезног рада.

Члан 3.

Свака чланица предузима дјелотворне мјере за идентификацију, пуштање на слободу, заштиту, опоравак и рехабилитацију свих жртава принудног или обавезног рада, као и за пружање других облика помоћи и подршке.

Члан 4.

1. Свака чланица обезбјеђује да све жртве принудног или обавезног рада, без обзира на њихово присуство или правни статус на националној територији, имају приступ одговарајућим и дјелотворним правним лијековима, као што су обештећење.

2. Свака чланица, у складу са основним начелима свог правног система, предузима потребне мјере како би обезбиједила да надлежни органи имају право да не процесуирају или изричу казне жртвама принудног или обавезног рада због њихове укључености у незаконите активности које су били приморани да почине као директну посљедицу подвргавања принудном или обавезном раду.

Члан 5.

Чланице међусобно сарађују како би обезбједиле спречавање и укидање свих облика принудног или обавезног рада.

Члан 6.

Мјере које се предузимају за примјену одредби овог протокола и Конвенције се утврђују националним законима или прописима или их утврђује надлежни орган, након консултација са дотичним организацијама послодаваца и радника.

Члан 7.

Прелазне одредбе ставова (2) и (3) члана 1. и чланова од 3 до 24 Конвенције се бришу.

Члан 8.

1. Чланица може ратификовати овај протокол у исто вријеме или у било које вријеме након ратификације Конвенције, тако што ће упутити своју формалну ратификацију генералном директору Међународне канцеларије рада с циљем регистрације.

2. Протокол ступа на снагу дванаест мјесеци након датума на који су ратификације двије чланице пријављене код генералног директора. Након тога, овај протокол за чланицу ступа на снагу дванаест мјесеци након датума на који је њена ратификација пријављена и Конвенција је обавезујућа за дотичну чланицу уз додатак чланова од 1 до 7 овог протокола.

Члан 9.

1. Чланица која је ратификовала овај протокол може га отказати када Конвенција буде отворена за отказивање у складу са њеним чланом 30., путем акта који се доставља генералном директору Међународне канцеларије рада с циљем регистрације.

2. Отказивање Конвенције у складу са њеним члановима 30. или 32. само по себи укључује отказивање овог протокола.

3. Свако отказивање овог протокола у складу са ставом (1) или (2) овог члана ступа на снагу годину дана након датума на који је пријављено.

Члан 10.

1. Генерални директор Међународне канцеларије рада обавјештава све чланице Међународне организације рада о регистрацији свих ратификација, декларација и отказивања које су доставиле чланице Организације.

2. Приликом обавјештавања чланица Организације о регистрацији друге ратификације, генерални директор скреће пажњу чланицама организације на датум на који Протокол ступа на снагу.

Члан 11.

Генерални директор Међународне канцеларије рада доставља генералном секретару УН-а, с циљем регистрације и у складу са чланом 102. Повеље УН-а, пуне податке о свим ратификацијама, декларацијама и отказивањима која су му пријављена.

Члан 12.

Енглеска и француска верзија текста овог протокола су једнако вјеродостојне.

Горе наведено представља изворни текст Протокола коју је прописно усвојила Генерална конференција Међународне организације рада током свог 103. засједања које је одржано у Женеви и проглашено затвореним 12. јуна 2014. године.

У ПОТВРДУ ТОГА смо додали своје потписе 12. јуна 2014. године.

Предсједник Конференције,

ДАНИЕЛ ФУНЕС ДЕ РИОЈА

Генерални директор Међународне канцеларије рада,

ГИ РАЈДЕР

Текст Протокола какав је овдје предочен представља тачан примјерак текста овјерен потписима предсједника Међународне конференције рада и генералног директора Међународне канцеларије рада.

Овјерен, тачан и потпун римјерак,

За генералног директора Међународне канцеларије рада